

AJUDANT A VIURE

Una pregunta que cal fer-se

Jesús el Crist serà sempre una persona carregada de profunditat a la qual ja els qui van viure amb ell no encertaven a encasellar. Va despertar moltes expectatives i provocà discussions apassionades, fins que va ser rebutjat pels sectors més influents i executat per les forces d'ocupació d'aquell moment. I quan semblava destinat a l'oblit, els seus desanimats seguidors van tenir experiències úniques: ells l'havien vist mort en creu i ara se'ls imposava com qualcú viu, ressuscitat per aquell Déu al qui Ell anomenava «Pare».

A la llum d'aquesta experiència comencen a comprendre quelcom més del misteri d'aquest home extraordinari, recolliren les seves paraules com un missatge alliberador, reflexionaren molt sobre la seva actuació i s'entregaren del tot a difondre-la tot i que amb això es jugaven la pròpia vida.

Avui, més de 2.000 anys després, la pregunta de Jesús «Vosaltres, qui dieu que sóc jo?» (Mt 16,13ss) segueix ressonant i esperant respostes precises i testimonials. «Els nostres conciutadans demanen als creients d'avui no tan sols parlar del Crist, sinó, en certa manera, fer-nos-ho veure. El nostre testimoni seria, a més, enormement deficient si no fóssim els primers contempladors del seu rostre» (NMI, 16).

Naixement, retaule de la capella del Palau Episcopal de Lleida

Hem d'insistir, doncs: Realment qui és Ell per a nosaltres? Quina és la centralitat de Jesús en la nostra vida? Quina força real està tenint la seva paraula i com ens afecta? Perquè tantes vegades, amb la nostra manera de viure i de fer enfront als esdeveniments, podem estar donant una imatge no massa convençuda com la de Joan Baptista a la presó quan va enviar deixebles a preguntar a Jesús: «Ets tu el qui ha de venir, o hem d'esperar-ne un altre?». I coneixem la resposta de Jesús: «Aneu a anunciar a Joan el que sentiu i veieu: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els pobres reben l'anunci de la Bona Nova. I feliç aquell qui no em rebutjarà!» (Mt 11).

Fixem-nos bé perquè Aquell que celebrem amb tendresa nat a Betlem és el mateix que després és «pedra d'ensopegar» per a tants que el rebutgem en la pràctica o, al menys, ens resistim a viure i orientar tot lo nostre des de la seva perspectiva, sense excepcions. Cal revisar la radicalitat del nostre seguiment i no perdre'ns en discussions bizantines carregades de prejudicis i interessos. No podem deixar aparcat l'Evangeli per a segons quins temes i emprar-lo a conveniència. Ens hem d'ajudar els uns als altres amb la humilitat necessària per a rectificar el que calgui.

I hem d'anunciar la Bona Nova de Jesús, escampant-la com van fer-ho els pastors. El món espera i anhela respostes i, per això, nosaltres en aquests dies estem preguntant i demanant: «*Oh Rei i desitjat dels pobles, pedra angular que fas de tots dos pobles un de sol; vine i salva l'home que vas crear del fang*» (Antífona de la O).

Us desitjo a tots un molt BON NADAL. Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

«Mans Unides» sorteja les obres d'art dels artistes solidaris

El dilluns 1 de desembre, en la sala d'exposicions de la Cambra de Comerç de Lleida, on s'ha celebrat l'exposició d'Artistes Solidaris i mercadat de Labor de «Mans Unides» a benefici de la Campanya Contra la Fam, es féu el sorteig de les 111 obres exposades i donades pels pintors lleidatans. La relació de números premiats pot ser consultada en la pàgina web del bisbat de Lleida: web@bisbatlleida.org. Els seus posseïdors, poden passar a recollir els quadres a la delegació diocesana de «Mans Unides» (Av. Blondel 11, 2n, Tel. 973 269 104), de dilluns a dijous, de 11 a 13 h.

Les relíquies dels pares de Santa Teresina seran a Lleida el 17 de gener

Les relíquies dels pares de Santa Teresina de l'Infant Jesús, Lluís Martin i Cèlia Guérin, beatificats a la basílica de Lisieux el passat 19 d'octubre, arribaran al santuari de Santa Teresina dels pares carmelites de Lleida el proper 17 de gener de 2009 i marxaran el 21. Per rebre les relíquies i durant la seva estada a Lleida, la comunitat carmelitana prepara diversos actes i celebracions, que tindran la Família com a eix central. Un grup de lleidatans (a la fotografia) que formen part de la vida del santuari i de la revista *Lluvia de Rosas*, amb el P. Jesús Sans, van assistir a la beatificació d'aquest matrimoni presentat com a model de família cristiana.

ARXIPRESTAT DE LA SEU VELLA

Eucaristia d'Advent dels infants de catequesi de Primera Comunió

Prop d'un centenar d'infants de catequesi de Primera Comunió, de les deu parròquies de l'arxiprestat de la Seu Vella, acompanyats per una vintena de catequistes, a més a més de pares i familiars; s'aplegaren el primer diumenge d'Advent a la parròquia de Sant Martí de Lleida, participant activament en l'Eucaristia de les 11 del matí. El rector Mn. Vicenç Alfonso presidí la celebració que tingué un caire eminentment infantil i molt proper. En la seva homilia agrà la massiva assistència tant de nens, com de pares i familiars, recordant-los-hi a aquests que són ells: «els primers responsables de l'educació, també de la fe dels seus fills». Mn. Vicenç tingué paraules d'agraïment i encoratjament pels catequistes, per la seva tasca continuada i esforçada, prop dels infants, per tal d'apropar-los a Jesús.

Als infants els convidà a preparar el Nadal, sent una mica millors cada dia. En aquest sentit els proposà, a mena de *consigneta*, alguns aspectes a millorar en l'Advent: Portar-se millor a casa, obeint i ajudant els pares i germans, ser millor amic dels amics, fer alguna cosa per la gent necessitada i preparar-se per Nadal, recordant la història de Jesús i agraint-li el seu amor.

Els infants, que encengueren el primer ciri de la Corona d'Advent, participaren en les ofrenes, en les pregàries i cants. Al finalitzar la celebració i després de cantar a la Mare de Déu, tots els nens i nenes es feren una fotografia de record de la Trobada, valorada molt positivament per la delegada de Catequesi Roser Garcia, tant per la nombrosa assistència com per la participació i vivència dels infants durant la celebració.

Entrevista amb el bisbe Joan Piris al programa «Signes dels temps» de Televisió de Catalunya

El programa d'informació i actualitat religiosa «Signes dels Temps», que s'emet tots els diumenge pel canal 33 de Televisió de Catalunya, oferirà el diumenge 21 de desembre a les 10.15 del matí, l'entrevista realitzada al bisbe de Lleida Mons. Joan Piris, pel director del programa, el periodista Francesc Rosaura.

DIUMENGE IV D'ADVENT

▶ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quan el rei David s'hagué traslladat al seu palau, després que el Senyor l'hagué deixat en pau de tots els enemics que tenia al voltant, digué al profeta Natán: «Mira, jo visc en un palau de cedre, mentre l'arca de Déu està en un envelat». Natán digué al rei: «Vés, fes tot el que es proposi el teu cor; tens amb tu el Senyor».

Però aquella nit Natán rebé aquesta paraula del Senyor: «Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: ¿Tu m'has de fer un casal per residir-hi? Jo t'he pres del clos del ramat, de guardar les ovelles i les cabres, per fer-te cap del meu poble Israel. He estat amb tu en totes les campanyes que has emprès, he derrotat els teus enemics i t'he donat una anomenada com la dels més famosos de la terra.

He destinat un lloc per al meu poble Israel, l'hi he plantat perquè hi visqui sense por, i no l'oprimiran més els perversos com ho havien fet abans, durant el temps en què vaig enviar jutges per governar Israel, el meu poble. A tu, et deixaré en pau de tots els teus enemics. I ara el Senyor t'anuncia que et farà un casal. Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre».

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré / la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel». R.

He fet aliança amb els meus elegits, / jurant a David el meu servent: / «T'he creat per sempre una dinastia, / mantindrà per tots els segles el teu tron». R.

Ell em dirà: «Sou el meu pare, / el meu Déu i la roca que em salva». / Mantindrà per sempre el meu amor, / la meua aliança amb ell serà perpètua. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 16,25-27)

Germans: Glòria a aquell qui té el poder de confirmar-vos en la Bona Nova que us anuncio, en allò que proclamem de Jesucrist, i que és la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum, per la decisió del Déu etern, d'acord amb els escrits profètics, i ha estat posat a l'abast de tots els pobles, perquè siguin obedients a la fe. Déu és l'únic ple de saviesa. Glòria a Ell eternament per Jesucrist. Amén.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,26-38)

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu». Ella es torbà en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi». Maria preguntà a l'àngel: «¿Com pot ser això, si jo no tinc marit?»

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà, l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible». Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules».

I l'àngel es va retirar.

▶ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16)

Quando el rey David se estableció en su palacio, y el Señor le dio la paz con todos los enemigos que le rodeaban, el rey dijo al profeta Natán: «Mira, yo estoy viviendo en casa de cedro, mientras el arca del Señor vive en una tienda.» Natán respondió al rey: «Ve y haz cuanto piensas, pues el Señor está contigo.»

Pero aquella noche recibió Natán la siguiente palabra del Señor: «Ve y dile a mi siervo David: "Así dice el Señor: ¿Eres tú quien me va a construir una casa para que habite en ella? Yo te saqué de los apriscos, de andar tras las ovejas, para que fueras jefe de mi pueblo Israel. Yo estaré contigo en todas tus empresas, acabaré con tus enemigos, te haré famoso como a los más famosos de la tierra.

Daré un puesto a Israel, mi pueblo: lo plantaré para que viva en él sin sobresaltos, y en adelante no permitiré que los malvados lo aflijan como antes, cuando nombré jueces para gobernar a mi pueblo Israel. Te pondré en paz con todos tus enemigos, y, además, el Señor te comunica que te dará una dinastía. Y, cuando tus días se hayan cumplido y te acuestes con tus padres, afirmaré después de ti la descendencia que saldrá de tus entrañas, y consolidaré su realeza. Yo seré para él padre, y él será para mí hijo. Tu casa y tu reino durarán por siempre en mi presencia; tu trono permanecerá por siempre".»

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente tus misericordias, Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dije: «Tu misericordia es un edificio eterno, / más que el cielo has afianzado tu fidelidad.» R.

«Sellé una alianza con mi elegido, / jurando a David, mi siervo: / "Te fundaré un linaje perpetuo, / edificaré tu trono para todas las edades."» R.

Él me invocará: «Tú eres mi padre, / mi Dios, mi Roca salvadora.» / Le mantendré eternamente mi favor, / y mi alianza con él será estable. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los romanos (Rm 16,25-27)

Hermanos: Al que puede fortaleceros según el Evangelio que yo proclamo, predicando a Cristo Jesús, revelación del misterio mantenido en secreto durante siglos eternos y manifestado ahora en los escritos proféticos, dado a conocer por decreto del Dios eterno, para traer a todas las naciones a la obediencia de la fe al Dios, único sabio, por Jesucristo, la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Lectura del evangelio según san Lucas (Lc 1,26-38)

En aquel tiempo, el ángel Gabriel fue enviado por Dios a una ciudad de Galilea llamada Nazaret, a una virgen desposada con un hombre llamado José, de la estirpe de David; la virgen se llamaba María. El ángel, entrando en su presencia, dijo: «Alégrate, llena de gracia, el Señor está contigo.» Ella se turbó ante estas palabras y se preguntaba qué saludo era aquél. El ángel le dijo: «No temas, María, porque has encontrado gracia ante Dios. Concebirás en tu vientre y darás a luz un hijo, y le pondrás por nombre Jesús. Será grande, se llamará Hijo del Altísimo, el Señor Dios le dará el trono de David, su padre, reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin.» Y María dijo al ángel: «¿Cómo será eso, pues no conozco a varón?»

El ángel le contestó: «El Espíritu Santo vendrá sobre ti, y la fuerza del Altísimo te cubrirá con su sombra; por eso el Santo que va a nacer se llamará Hijo de Dios. Ahí tienes a tu pariente Isabel, que, a pesar de su vejez, ha concebido un hijo, y ya está de seis meses la que llamaban estéril, porque para Dios nada hay imposible.» María contestó: «Aquí está la esclava del Señor; hágase en mí según tu palabra.» Y la dejó el ángel.

Anunciació d'El Greco.
Museu de Belles Arts. Budapest

COMENTARI

Maria, icona de l'Advent

Cadascú de nosaltres som un *petit misteri* per a nosaltres mateixos, perquè per molt que ens esforcem, no podem trobar resposta als interrogants que ens planteja la vida. Necessitem ajuda per tal de poder trobar una explicació fefaent, de l'alegria i del dolor, de l'esperança i la frustració, de la injustícia i la recerca de la pau, que ens assereni i ens doni força per caminar. Necessitem saber si de tot això que ens passa, en quedarà alguna cosa que valgui la pena.

La icona de Maria a l'Anunciació ens ofereix un punt de referència

orientador a les persones de tots els temps. Efectivament, Maria al mateix temps que no renuncia a pensar amb llibertat —li pregunta a l'àngel: *com pot ser això?*— obre la porta de bat a bat a la certesa de la fidelitat de Déu —tot proclamant: *que es compleixin en mi les teves paraules*—. Amb aquesta llibertat realista i esperançada, ens ofereix un model d'identificació de la vida a l'abast de tothom.

D'aquesta manera, el nostre *petit misteri* a la llum del *Misteri de la tendresa de Déu*, pot desfer el nus del tancament generat per l'autosu-

ficiència i, com Maria, ens pot obrir a l'horitzó d'una *nova humanitat* realista i lliure, però al mateix temps crítica, oberta i esperançada.

La icona de Maria a l'Anunciació, ens ofereix la possibilitat de viure realment aquesta novetat. Si ho posem en pràctica, avui ja podem anticipar la joia de la nit de Nadal. La clau està en no quedar-nos fora, vivint passivament l'Anunciació, sinó en posar-nos dins i, units a Maria dins l'Església, respondre a la crida de Déu, des de la llibertat i la fe. Avui pot ser un gran dia...

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 1Sa 1,24-28 / 1Sa 2,1-8 / Lc 1,46-56. ■ **dimarts**: Mt 3,1-4.23-24 / Sl 24 / Lc 1,57-66. ■ **dimecres**: 2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Lc 1,67-79.

Comença el temps de Nadal

□ **dijous**, Nadal del Senyor: Nit: Is 9,1-6 / Sl 95 / Tt 2,11-14 / Lc 2,1-14. Alba: Is 62,11-12 / Sl 96 / Tt 3,4-7 / Lc 2,15-20. Dia: Is 52,7-10 / Sl 97 / He 1,1-6 / Jn 1,1-18. ■ **divendres**: Ac 6,8-10;7,54-59 / Sl 30 / Mt 10,17-22. □ **dissabte**: 1Jn 1,1-4 / Sl 96 / Jn 20,2-8. □ **diumenge** vinent, la Sgda. Família (lit. hores: 1a setm.): Gn 15,1-6;21,1-3 / Sl 104 / He 11,8.11-12.17-19 / Lc 2,22-40.

L'ESPERIT DE NADAL

Nascut de la Verge

Déu fixà un nou principi per a la humanitat fent que el seu Fill nasqués d'una Verge. Aquest Fill no havia de prosseguir simplement la cadena de les generacions, que s'havia ensorrat cada cop més en la culpa. Un nou principi significava oferir a l'ésser humà l'oportunitat de començar de cap i de nou per si mateix, de reprendre la seva vida amb les mans i plasmar-la tal com Déu l'havia concebuda. Néixer d'una verge havia de ser un senyal per a l'ésser humà, com dient-li: «No estàs determinat per la història dels teus mancaments i ofenses, ni per la història dels teus errors i esgarriaments. Torna a començar avui. Conrea de nou el teu camp, que, a causa de la teva deixadesa, és ple d'esbarzers. "Començar" vol dir "artigar". Artiga el teu camp, prepara'l per a conrear-lo, perquè produeixis bons fruits i floreixi la teva bellesa original».

En el naixement del seu Fill d'una Verge, Déu ens ha manifestat que tampoc nosaltres no «hem nascut per descendència de sang, ni de l'instint natural, ni del voler humà, sinó de Déu mateix» (Jn 1,13). Nosaltres no som aquells qui han de realitzar la voluntat de l'home, els qui esdevenen com els seus pares voldrien que fossin, els qui s'hi emmotllen, o com els qui es defineixen per les seves obres. No hem nascut de la voluntat de la carn mortal, decrepita i caduca. Més aviat Déu ha plantat dins nostre la seva llavor immortal. No hem nascut de la sang. No ens compremem a nosaltres mateixos mirant el nostre arbre genealògic, la història de la nostra família. Hem nascut de Déu. Ens definim a partir de Déu. Ell posa en cada persona un nou origen. A cadascú li dóna la possibilitat de realitzar, d'una manera única, la imatge que Déu se n'ha fet.

Anselm Grün

(Viure l'esperit de Nadal. Ed. Claret)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Joan Pau II
i l'«Esperit d'Assís»

La política a Europa no es pot convertir en una comèdia mancada de perspectives. Els europeus necessiten un pensament polític. Calen líders europeus amb una talla internacional. Un europeu del segle xx, Joan Pau II, va ser un europeu amb influència mundial. Va mostrar la valentia d'una intel·ligència pacient de la realitat i d'una trobada no evident amb aquesta.

Com a home d'Església va tenir la seva visió del món i va proposar la seva fe amb força. Es tracta d'aquella fe que el va dur a trobar-se amb molts aspectes concrets del món. Joan Pau II va creure en la subjectivitat de les nacions, fins i tot quan no gaudien de llibertat religiosa.

Hem de comprendre aquesta figura de Papa en la història corrent que ens pertany a tots, creients i no creients (cristians i no cristians). A través de la biografia de Joan Pau II, un gran europeu ens apropa a la història del nostre temps. Karol Wojtyła va entendre el valor de les dimensions identitàries. La seva estratègia a Polònia va ser donar suport a una societat humiliada que s'expressava a través de *Solidarnosc*.

El 1986, Joan Pau II va convocar a Assís els líders de les religions mundials per dir: «Mai més els uns contra els altres». Després de l'11 de setembre, l'any 2002, es va produir una segona convocatòria d'aquest tipus a Assís com a resposta al terrorisme i al xoc de civilitzacions i de religions. A Assís, els cristians, amb Joan Pau II al capdavant, no van renunciar a l'especificitat de la seva fe ofegant-la en una mena d'ONU de les religions. En canvi, van declarar que volien viure en pau amb les altres religions. És un pacte de respecte i de pau, que aprofundeix les seves arrels en la fe. No hi ha una religió universal per a tots, ni existeix l'essència universal de les religions. L'esperit d'Assís és una manera de conviure inspirada religiosament.

Andrea Riccardi

(Conviure. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

21. ✠ Diumenge IV d'Advent. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nímega; sant Severí, bisbe i màrtir; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

22. Dilluns. Sant Zenó o Zenon, màrtir; santa Helena, vg. clarissa; santa Francesca-Xaviera Cabriani, vg., fund., patrona dels emigrants.

23. Dimarts. Sant Joan de Kety (1390-1473), prev. de Cracòvia; sant Sèrvul el Paralític; santa Victòria, verge i màrtir.

24. Dimecres. St. Delfí, bisbe; Sta. Adela, abadessa; Sta. Irmina, vg., princesa.

25. ✠ Dijous. Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a Betlem de Judà. També: Mare de Déu de Betlem o del Pessebre. Santa Anastàsia, màrtir (s. IV); santa Eugènia, vg. i mr.

26. Divendres. Sant Esteve, diaca i primer mr. (35) a Jerusalem. Sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. Dissabte. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100). Sant Teodor, monjo; santa Nicaret, vg.

ENVIADO AL MUNDO

Filipos y la Carta a los Filipenses

Mosaico del ábside de la Basilica de San Pablo Extramuros, Roma

La ciudad de Filipos fue la primera conquista de Pablo en tierra europea (donde llegó empujado por un sueño), conquista que tanto él (apaleado y encarcelado) como sus fieles vivieron en medio de graves tribulaciones. Ni siquiera los judíos podían tener allí una vida de comunidad normal, con escuela y tribunal de justicia: tenían sólo un local para la oración fuera de la ciudad junto al río y allí se reunían sobre todo mujeres procedentes del paganismo, que confiaban encontrar en el Dios de Israel una ayuda más poderosa para sus maridos militares.

Es que la ciudad estaba enormemente romanizada y militarizada, poco atractiva para los judíos, que sólo toleraban el Imperio y tenían mil motivos para rechazar la vida militar. Pero el evangelio prendió allí con la máxima fuerza: Pablo pudo contar con un equipo de «episcopos» y «diáconos», que organizaran, respectivamente, la pastoral y la beneficencia. A ellos se añadió un grupo de mujeres, que no sólo respondían de la logística (se recuerda a Lidia), sino que se dedicaron activamente a la evangelización (se recuerda a Evodia y Síntique).

Quando el apóstol pasó a evangelizar otras comunidades, cada vez más lejanas, los (probablemente, «las») filipenses tuvieron la exclusiva de continuar mandándole fondos e incluso de mandarle una persona (Epafrodito) para que le cuidara. La Carta a los Filipenses, escrita al cabo de unos años, es ante todo expresión del afecto y el agradecimiento que sentía hacia aquella comunidad.

Pero no sólo eso: la Carta contiene el «himno cristológico» (el paso de la cruz al «nombre sobre todo nombre») y la prueba de cómo, pasados más de veinte años, vivía su conversión como si hubiera sido «ayer mismo».

Jordi Sánchez Bosch

ENTREVISTA

TERESA COSTA-GRAMUNT

La crisi,
en positiu

L'escriptora i periodista Teresa Costa-Gramunt sent molta simpatia per Job, «aquell personatge bíblic de la santa paciència... i de la santa fe!» «Era impossible superar les proves per les quals va haver de passar sense una actitud pacient i nodrida per una gran fe; Déu semblava haver-li girat l'esquena, però de la mateixa manera que Teresa de Lisieux va suportar amb fe l'última etapa de la seva vida, tan plena de nit, Job va ser capaç de veure Déu en els moments de foscoria». Els testimonis de Job o de Teresa de Lisieux no deixen de donar llum en un moment actual de crisi econòmica per a moltes famílies. Segons la Teresa Costa-Gramunt, cal trobar-li el cantó positiu, a la crisi.

Podem fer una lectura positiva de la crisi actual?

Veig les crisis de manera positiva, ja que ens ajuden a créixer com a persones. Quan ens trobem en una cruïlla hem de decidir quin camí prendre, i això forma part de la llibertat humana. Les crisis són oportunitats per revisar les nostres actituds i responsabilitats enfront dels problemes. En un món interconnectat tots tenim la responsabilitat d'actuar èticament, i en els moments crítics encara més. Les crisis ens inciten a munyir-nos el cervell a fi i efecte de solucionar problemes. Alhora ens aboquen a revisar els valors amb els quals ens movem. De les crisis en podem sortir enfortits, amb l'energia renovada.

En què ens ajuda la fe, en un moment difícil?

Per a mi, la fe és un motor imprescindible en qualsevol àmbit de la vida. Crec que s'ha de tenir fe en la vida, aquest do gratuït de l'existència, i que per als cristians és el mateix que tenir fe en Déu. La fe, tant com una forma de creença, és una actitud positiva davant la vida. La força per superar entrebancs surt d'aquesta fe, do subtil, fill de l'Esperit i que cal trobar al nostre interior, fer-lo emergir. Una persona amb fe no cal que digui gaire res: la irradia. I això és contagiós, fa un gran bé.

La societat actual és immadura?

La societat actual és fruit de la seva història, tan trasbalsada i que canvia a cada segon. És difícil metabolitzar tants canvis. La vida va de pressa i costa seguir-li el pas. Per això cal aturar-nos de tant en tant i reflexionar. La reflexió posa llum a la nostra experiència, aprenem de l'experiència, per això cal aturar-se un moment i fer un repàs de la nostra vida. La maduresa s'adquireix digerint l'experiència, la personal i la col·lectiva. Els altres compten. La nostra societat tendeix a la comoditat. Esforç i responsabilitat és propi de la maduresa. Cal treballar-nos en aquestes actituds. El món ens ho reclama.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Centenari del campanar de Torregrossa.—Diumenge 21 de desembre, a Torregrossa, centenari del campanar (1908-2008). A les 11 del matí, repic de campanes; 12 migdia, Santa Missa oficiada en llatí pel bisbe de Lleida Joan Piris, cantada pel cor parroquial. Tarda, 2/4 de 6, concert de Nadal pel cor parroquial i lliurament de premis del concurs de dibuix.

Eucaristia de l'Agrupació de Pessebristes a l'Acadèmia Mariana.—Diumenge 21, a l'Acadèmia Mariana, Trobada de Nadal de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes. A la 1 de la tarda, Eucaristia a l'Oratori de la patrona, presidida pel consiliari Mn. Vicenç Alfonso, en memòria dels pessebristes difunts. Tot seguit, dinar de germanor.

Eucaristia del IV diumenge d'Advent a la Catedral.—Diumenge, 7.30 tarda a la Catedral de Lleida, Eucaristia del IV diumenge d'Advent presidida pel bisbe Joan Piris i cant de Vespres.

Confirmacions a la parròquia de Sant Ignasi.—Diumenge, 8.30 tarda, Eucaristia de Confirmacions a la parròquia de Sant Ignasi, presidida pel bisbe Joan Piris.

Pessebre Vivent a la parròquia de la Mercè.—Diumenge 21, en la celebració de l'Eucaristia de les 8 de la tarda, a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels pares mercedaris de Lleida, representació del Pessebre Vivent parroquial, amb guió del P. Joaquim Millan, deu escenes i quaranta actors.

Missa solemne de Nadal a la catedral.—Dijous 25, a les 12 del migdia a la catedral de Lleida, solemne Missa de Nadal presidida per Mons. Joan Piris, bisbe de Lleida, concelebrada pel Capítol Catedral i cantada pel Petit Cor de la Catedral.

Repic de campanes a la Seu Vella.—Dijous 25, 12 del migdia, repic de campanes del dia de Nadal al campanar de la Seu Vella, organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya. Divendres 26, 12 del migdia, repic de campanes del dia de Sant Esteve.

Recés mensual a la Catedral.—Dissabte 27, 4.15 tarda, a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, recés mensual obert a tothom i dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Representació dels Pastorets al Carme i Acadèmia Mariana.—Dissabte 27, 6 tarda representació dels Pastorets «Borrego i Carquinyoli» de Lluís Millà, al locals de la parròquia de la Mare de Déu del Carme, a càrrec del grup TOAR. Dilluns 29, 6 de la tarda, nova representació al Teatre de l'Acadèmia Mariana i el dimarts 30, 6 tarda, a Adesma Fundació (Sant Antoni de Pàdua).

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Torres de Segre celebra el XXV aniversari de Mn. Xavier Batiste com a rector del poble

Els grups parroquials i l'ajuntament de Torres de Segre, van celebrar el 8 de novembre, els XXV anys de Mn. Xavier Batiste com a rector del poble, amb la participació del bisbe Joan Piris. La celebració es va iniciar a l'Ajuntament, on tant el Sr. Bisbe com Mn. Xavier Batiste, van signar en el Llibre d'Honor i van rebre com obsequi un llibre de la història de Torres de Segre. Tot seguit i ja a l'església tingué lloc la celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada pel rector Mn. Xavier Batiste i per Mn. Manel Mercadé, solemnitzada per la coral «La Lira». El Sr. Bisbe va manifestar la seva satisfacció per poder participar en l'homenatge a un mossèn, alhora que donà gràcies a Déu per aquestes Noces d'Argent rectorals i convidà els fidels a pregar per les vocacions. Mn. Batiste, que es mostrà content i agraït per la festa, va rebre diversos obsequis, entre ells un alba que li lliuraren els nens i nenes del poble. En acabar hi va haver, com a cloenda festiva, una xocolata per a tothom.

Els joves de Confirmació de Butsènit visiten les Germanes de la Mare Teresa de Calcuta

El 22 de novembre, el grup de joves de Confirmació de la parròquia de la Mare de Déu de Butsènit i Rufeia, acompanyats per alguns pares, catequistes i Mn. Manel Mercadé; van anar a veure les Germanes de la Caritat de la Mare Teresa de Calcuta, que atenen un menjador a Barcelona on donen menjar diàriament a 400 persones. Va ser una jornada marcada per la pregària i la conscienciació del lliurament als més pobres i marginats de la societat, des de la donació total a Déu i els germans. El 17 de gener de 2009, aquest grup de joves rebran el sagrament de la Confirmació de mans del Sr. Bisbe a l'ermita de Santa Maria de Butsènit.

La Confraria del Crist de l'Agonia de la Casa d'Andalusia rep a vint-i-un nous confreres

El diumenge 23 de novembre, la parròquia de Sant Martí, va acollir l'Eucaristia de la Confraria de la Casa d'Andalusia de Lleida, presidida pel seu consiliari i rector Mn. Vicenç Alfonso. Abans de l'ofertori tingué lloc el jurament del membres del Cabil·lo de la Confraria i la benedicció i imposició

de les medalles als vint-i-un nous confreres. El celebrant els convidà a «lluir» aquesta medalla, no com una distinció, si no com a manifestació pública de fe. Al finalitzar el grup Romero i Jara que va solemnitzar la Missa, cantà la Salve Rociera. La confraria de la Casa d'Andalusia ha passat a denominar-se Confraria del Crist de l'Agonia, a l'haver incorporat com a titular aquesta imatge procedent de la capella de les Josefines del carrer Acadèmia, ara venerat en la parròquia de Sant Martí. Aquest Crist de l'Agonia, serà el que sortirà en la Processó del Silenci la nit del Dijous Sant.

La residència «La Miraculosa» i la Família Vicenciana celebren la seva patrona

La residència «La Miraculosa» del carrer bisbe Messeguer, de les religioses Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor; va celebrar el 27 de novembre la festa de la Verge de la Medalla Miraculosa. Ho féu amb una Eucaristia a les 12 del migdia, presidida pel P. Ferran R. Gavilan, franciscà de la comunitat de Lleida i concelebrada per Mn. Cinto Cotonat, capellà de la residència. El P. Gavilan en la seva homilia digué que la festa de la Miraculosa havia de ser una festa d'esperança, d'amor i de donació a exemple de Maria. Ja per la tarda, la parròquia de Sant Josep Obrer dels Magraners va acollir l'Eucaristia de la Família Vicenciana de Lleida (Filles de la Caritat, Voluntariat Vicencià, Joves Vicencians i Associació de la Medalla Miraculosa), presidida pel rector, el salesià P. Àngel Alegre, celebrant amb goig i trobada fraternal la festa de la seva patrona.

En memoria de la Madre M. Montserrat Amigó Mitjavila. Religiosa de la Compañía del Salvador

La M. Amigó fue una de las primeras compañeras de la Fundadora de los colegios Mater Salvatoris, la M. Maria Félix. Nació en Artesa de Segre en 1912. Cursó los estudios para maestra y conoció a la M. Maria Félix en la Academia, que ésta había fundado. La M. Félix la recuerda en sus escritos como una persona a la que «le gustaba saber» y por tanto, estudiar; una maestra firme en sus criterios y valiente incluso para proclamar y defender su fe en medio de la universidad. Su deseo de entregarse a Dios, su amor a san Ignacio de Loyola y sus criterios afines a la M. Félix, motivaron su ingreso en la Compañía del Salvador, el 11 de octubre de 1940.

Cuatro años más tarde se licencia en Filosofía y Letras por la Universidad de Barcelona. Con las primeras religiosas, participó en la fundación de las dos primeras Casas de la Compañía en Cataluña; el Colegio

Mayor Universitario de Barcelona y el Colegio Mater Salvatoris de Lleida.

Aprobada la Congregación canónicamente el 31 de enero de 1952, hizo su profesión perpetua junto a las primeras religiosas de la Compañía, el 2 de febrero, festividad de la Presentación del Señor. Desde entonces, ha estado destinada en diversas casas de España, pasando la mayor parte de su vida religiosa en Cataluña (57 años), ocupando diferentes cargos de gobierno en el instituto.

En el colegio Mater Salvatoris de Lleida pasó unos 30 años, ejerciendo fervorosamente su labor apostólica, así como los cargos de superiora y ecónomo. Su profundo amor a Dios, a la Iglesia y a la Compañía, se han reflejado siempre en su fidelidad religiosa y en su

labor educativa. Acogedora, cordial, trabajadora incansable. El amor especial a su tierra, Cataluña y a nuestro colegio de Lleida, alimentaron siempre su cariño y sus recuerdos hasta los últimos momentos de su vida.

La M. Amigó, falleció en el Colegio Mayor Mater Salvatoris de Madrid el 9 de noviembre i el 21, en la Capilla del Colegio Mater Salvatoris de Lleida, tuvo lugar la celebración eucarística en su memoria, presidida por Mn. Vicenç Alfonso, capellán del colegio, y concelebrada por Mn. Vicente Ros, (vicario de la vida consagrada), y Mn. Ramiro Ballarín (capellán de la comunidad). La capilla se llenó de ex alumnos, alumnos, claustro de profesores, familiares, y la comunidad de religiosas del colegio, acompañados todos por la presencia de la superiora general de la Compañía del Salvador, la madre Lora Tamayo, venida desde la casa de formación en Madrid. La recordamos con especial cariño y nos unimos en la oración por el bien y el gozo de su alma.